

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Jakuba Kroupy ve věci

žalobce: **M. V.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Magistrát města Teplice**,
se sídlem náměstí Svobody 2/2, 415 95 Teplice,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** v řízení vedeném pod sp. zn. MgMT-SČ 066202/PŘ/2322/2017/Ku **vydat rozhodnutí do 60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **8 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě podal prostřednictvím svého právního zástupce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného Magistrátu města Teplice, kterou se domáhal, aby soud rozsudkem vyslovil, že *žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MgMT-SČ 066202/PŘ/2322/2017/Ku, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.* Současně se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

2. V žalobě uvedl, že žalovaný Magistrát města Teplice zahájil vůči žalobci řízení o přestupku, a to doručením příkazu ze dne 15. 11. 2017, č. j. MgMT-SČ 066202/PŘ/2322/2017/Ku, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 11. 12. 2017 prostřednictvím svého tehdejšího zmocněnce odpor bez uznávaného elektronického podpisu, který potvrdil dne 18. 12. 2017 zasláním odporu s uznávaným elektronickým podpisem. Podání odporu trpělo vadou, a to absencí podpisu na plné moci pro tehdejšího zmocněnce žalobce. Žalovaný vyhotovil výzvu k doložení plné moci, přičemž ji nesprávně zaslal přímo žalobci. Zmocněnec žalobce se se zaslou výzvou seznámil až poté, co telefonicky na podatelně žalovaného předmětnou věc ověřoval. Dne 11. 1. 2019 zmocněnec žalobce doložil bezvadnou plnou moc. Dle žalobce byl žalovaný následně povinen do 60 dnů vydat rozhodnutí, což však neučinil, a proto je nečinný. Pokud odpor trpěl vadou, tak žalovaný měl zmocněnce žalobce a nikoliv žalobce vyzvat v intencích ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k odstranění zjištěných vad, jak plyne z judikatury správních soudů, přičemž žalobce v tomto směru výslovně zmínil rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014–32, a ze dne 20. 11. 2008, č. j. 9 As 30/2008–69, z nichž mj. plyne, že výzvu k odstranění vad je třeba zasílat podatel, tedy v tomto případě zmocněnci. Žalobce podotkl, že před podáním žaloby vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť podal dne 20. 11. 2018 „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti“ k nadřízenému orgánu žalovaného, tj. Krajskému úřadu Ústeckého kraje, ovšem tento správní orgán se k dotýčné žádosti dosud nevyjádřil.
3. Závěrem žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Rovněž uvedl, že Nejvyšší správní soud prolamuje právo na soukromí účastníků řízení a advokátů vlastní Směrnicí č. 3/2017, Kancelářským a spisovým řádem Nejvyššího správního soudu (ust. § 130 odst. 1), což je chybný postup, který nemá oporu v zákonech, a v případě, že si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměla by být jejich jména, příjmení a sídla na webu Nejvyššího správního soudu zveřejňována v souvislosti s konkrétními kauzami. Zveřejňování osobních údajů vnímají jako nevhodné a obtěžující, neboť ze zveřejněných rozhodnutí je dohledatelné, kdy a kde advokát byl, tj. časový přehled pracovního programu advokáta, včetně města a soudu, u kterého se advokát nacházel.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji shledává nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

5. K věci žalovaný uvedl, že dne 15. 11. 2017 skutečně vydal výše citovaný příkaz o uložení pokuty ve věci přestupku, vůči kterému dne 11. 12. 2017 obdržel odpor podaný Ing. M. J., jakožto údajným zmocněncem žalobce, bez elektronického podpisu. Dne 18. 12. 2017 žalovaný opětovně obdržel odpor, který byl již elektronicky podepsán, avšak přílohou odporu byla opět plná moc, která nebyla řádně podepsána žalobcem jakožto zmocnitelem. Žalovaný v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu vyzval dne 21. 12. 2017 žalobce k odstranění vad odporu. Vzhledem k tomu, že odpor proti příkazu byl podán osobou neoprávněnou, tak příkaz nabyl právní moci dne 13. 12. 2017. Dne 11. 1. 2019 podal žalobce žádost o nařízení jednání, jehož součástí byla již řádná plná moc k zastupování. Dne 23. 1. 2019 bylo žalobci zasláno vyrozumění k podanému odporu, v němž byl žalobce upozorněn, že příkaz ze dne 15. 11. 2017, č. j. MgMT-SČ 066202/PŘ/2322/2017/Ku, nabyl právní moci dne 13. 12. 2017 a stal se vykonatelným dne 13. 1. 2018, řízení tedy bylo pravomocně ukončeno a nařízení ústního jednání v předmětné věci je bezpředmětné. Závěrem žalovaný podotkl, že ze spisového materiálu vyplývá, že nebyl nečinný a řízení bylo pravomocně ukončeno příkazem ze dne 26. 7. 2017.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl bez jednání, neboť právní zástupce žalobce i žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělili, když byli o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučeni.
7. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen těch rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správního orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání takových rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ust. § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. Dále je třeba mít na paměti, že v řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
9. V této souvislosti podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Rovněž tak soud neshledal naplnění podmínek, aby soud předmětnou žalobu z jiných důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť dne 5. 3. 2018 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, které nebylo vyhověno, jak prokazatelně vyplývá ze správního spisu.

10. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, když u žalovaného soud shledal nepřipustnou nečinnost k datu vydání tohoto rozsudku.
11. Mezi účastníky není sporu o tom, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že před žalovaným bylo vedeno správní řízení o přestupku žalobce na úseku dopravy, které bylo završeno vydáním příkazu ze dne 15. 11. 2017, č. j. MgMT-SČ 066202/PR/2322/2017/Ku, jenž byl žalovaným vypraven dne 16. 11. 2017 a který byl žalobci doručen 4. 12. 2017. Dále mezi účastníky není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dne 11. 12. 2017 žalobce podal prostřednictvím Ing. M. J. jakožto svého údajného zmocněnce proti tomuto příkazu odpor, a to prostou e-mailovou zprávou, neboť toto podání v žádné své části nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Mezi účastníky rovněž není žádného sporu ohledně toho, čemuž ostatně odpovídá i obsah správního spisu, že dané podání ze dne 11. 12. 2017 bylo Ing. M. J. posláno dne 18. 12. 2017 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu potvrzováno odesláním e-mailové zprávy, která jako taková byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem. Její přílohy, a to plná moc žalobce udělená Ing. M. J. a vlastní odpor, však nebyly jakkoliv podepsány, a to i přes výzvu žalovaného ze dne 21. 12. 2017 adresovanou přímo žalobci a vydanou dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění řádně podepsané plné moci k zastupování žalobcem osobou v podobě Ing. M. J., když žalobce na tuto výzvu nikterak nereagoval, ačkoliv mu byla doručena dne 3. 1. 2018. Účastníci se v předmětné věci neshodovali v tom, zda výše citovaný příkaz za právě předešlého skutkového stavu nabyl právní moci (13. 12. 2017), čímž by došlo k pravomocnému ukončení přestupkového řízení, či nikoliv pro řádně a včasné podaný odpor, kterým se žalovaný věcně nezabýval, čímž by se dopouštěl nepřipustné nečinnosti.
12. Podle ust. § 87 odst. 4 správního řádu obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Obviněnému z přestupku nelze uložit jiný druh sankce, s výjimkou napomenutí, nebo vyšší výměru sankce, než byly uvedeny v příkaze.
13. Podle ust. § 87 odst. 5 správního řádu příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.
14. Podle ust. § 37 odst. 2 správního řádu z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právníká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

15. Podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu platí, že pokud nemá podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
16. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popř. doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.
17. Z právě přdestřené právní úpravy tedy plyne, že podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat. V daném případě přitom k takovéto procesní situaci zjevně došlo. Žalobce sice původně podal proti dotyčnému příkazu prostřednictvím Ing. M. J. jakožto svého tehdejšího zmocněnce odpor v podobě prosté e-mailové zprávy ze dne 11. 12. 2017, jelikož toto podání v žádné své části nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, a proto, pokud by nebylo zákonným stanoveným způsobem doplněno, tak by se k němu nepřihlíželo, nicméně toto podání bylo v zákonem stanovené pětidenní lhůtě ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věta druhá správního řádu ze strany žalobce doplněno následujícím včasné a řádně učiněným podáním. Toto podání nepochybně představuje další e-mailová zpráva Ing. M. J. z pondělí dne 18. 12. 2017 (jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 16. 12. 2017, na kterou připadl konec pětidenní lhůty), neboť tato zpráva jako taková již byla opatřena zaručeným elektronickým podpisem. Je sice pravdou, že příloha této zprávy ze dne 18. 12. 2017, a to plná moc žalobce udělená Ing. M. J., nebyla jakkoliv podepsána, avšak to pro učinění závěru o doplnění prvotního podání ze dne 11. 12. 2017 podáním ze dne 18. 12. 2017 ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu nebylo již třeba v situaci, kdy zpráva jako taková byla opatřena řádným zaručeným elektronickým podpisem. Právě učiněné závěry o včasnosti odporu podaného žalobcem korespondují se závěry obsaženými např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, který je dostupný na www.nssoud.cz, či v nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2014, sp. zn. IV. ÚS 1829/13, jenž je dostupný na www.usoud.cz, na který myšlenkově navázalo stanovisko pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pls 1/2015. V tomto stanovisku, které je nepochybně směrodatné i pro soudy rozhodující v rámci správního soudnictví, plénem Nejvyššího soudu vyslovilo, že „...*(o)bálka v uvedeném smyslu tedy není jen „nosičem“ elektronického podání, ale jde o dokument sám o sobě. Součástí obálky pak mohou být další dokumenty, které jsou s ní logicky spojeny. Proto neobstojí analogie s poštovní přepravou listinných zásilek, kde je obálka oddělitelná od obsahu, takže podpis na obálce logicky nepodepisuje její obsah. V ISDS je však datová zpráva tvořena obálkou i všemi dokumenty, které jsou do ní vloženy (přílohami), a autentizace obálky podle § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech se tudíž vztahuje nejen na obálku, ale i na dokumenty, které jsou v ní vloženy. Opačný názor by totiž prakticky vylučoval i použití uznávaného elektronického podpisu; ten sám o sobě rovněž není součástí elektronického dokumentu, ale jde o samostatný dokument, který je k*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podepsané písemnosti jen „připojen nebo je s ní logicky spojen“ [viz čl. 3 bod 10. a čl. 26 nařízení č. 910/2014, dříve § 2 písm. b) zák. č. 227/2000 Sb.]. Vztah mezi obálkou datové zprávy a jejími přílohami je tudíž technicky obdobný, jako je vztah mezi podepsaným elektronickým dokumentem a uznávaným (resp. dříve zaručeným) elektronickým podpisem. Kdyby obálka datové zprávy neautentizovala přílohy, muselo by stejně platit, že uznávaný elektronický podpis neautentizuje podepsaný dokument, což by bylo neudržitelné a v rozporu se zákonem i smyslem elektronického podpisu“.

18. Pokud se jedná o otázku řádnosti žalobcem podaného odporu, tak k tomu je třeba uvést, že předmětný odpor podaný za žalobce Ing. M. J., jakožto jeho údajným zmocněncem, skrze e-mailové podání ze dne 11. 12. 2017 ve znění jeho doplnění ze dne 18. 12. 2017, nebyl z pohledu procesního úkonu proveden bezvadně, jelikož k podávanému odporu v obou e-mailových podáních ze dne 11. 12. 2017 a ze dne 18. 12. 2017 sice byla připojená plná moc udělená žalobcem Ing. M. J., která byla datována 11. 12. 2017, nicméně v ní zcela absentoval vlastnoruční podpis žalobce. Za této procesní situace bylo na žalovaném, aby Ing. M. J., jakožto domnělého zplnomocněného zmocněnce, vyzval ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem řádně podepsanou plnou moc k zastupování jeho osoby v daném přestupkovém řízení. Takto však žalovaný nepostupoval, když ten sice přikročil k vydání výzvy ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem řádně podepsanou plnou moc k zastupování, nicméně tuto výzvu nesprávně s přihlédnutím ke stále aktuálním závěrům obsaženým např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, který je dostupný na www.nssoud.cz, adresoval výlučně a jen samotnému žalobci, a nikoliv Ing. M. J. K vydání výzvy došlo dne 21. 12. 2017. Proto žalobci nelze jakkoliv vytýkat, že na danou výzvu nikterak nereagoval, třebaže ta mu byla doručena již dne 3. 1. 2018. Za této situace, kdy z pohledu žalovaného domnělý zmocněnec žalobce, tedy Ing. M. J., nebyl žalovaným jakkoliv vyzván k odstranění vad podaného odporu v intencích ust. § 37 odst. 3 správního řádu, nemohl žalovaný bez dalšího legitimně presumovat, že ze strany žalobce nebyl podán odpor, v důsledku čehož příkaz ze dne 15. 11. 2017 nabyl právní moci a vykonatelnosti. K tíži žalobce pak nelze klást ani skutečnost, že ten posléze, a to dne 11. 1. 2019, ze své iniciativy zaslal žalovanému identickou plnou moc ze dne 11. 12. 2017, již byl zplnomocněn Ing. M. J. k zastupování jeho osoby v předmětném přestupkovém řízení a která již byla žalovanému opakovaně zasílána v přílohách e-mailových zpráv ze dne 11. 12. 2017 a ze dne 18. 12. 2017, ovšem jen s tím rozdílem, že byla předložena kopie s opatřeným vlastnoručním podpisem žalobce.
19. Původní vada žalobcova odporu v podobě absence doložení řádné plné moci pro zastupování žalobce zmocnitelem Ing. M. J. v předmětné přestupkové věci s ohledem na výše předestřené skutkový a právní stav a relevantní judikaturu tak byla zhojena, v důsledku čehož měl žalovaný nejpozději dnem 11. 1. 2019 vycházet z toho, že žalobce podal řádný a včasný odpor vůči příkazu žalovaného ze dne 15. 11. 2017, č. j. MgMT-SČ 066202/PŘ/2322/2017/Ku, a to dne 11. 12. 2017 ve znění jeho doplnění ze dne 18. 12. 2017, s následným (pro nesprávný postup žalovaného, jak bylo předestřeno shora) doložením řádné plné moci ke dni 11. 1. 2019. Proto bylo zapotřebí, aby žalovaný v přestupkovém řízení dále konal, neboť podáním řádného a včasného odporu byl příkaz ze dne 15. 11. 2017 dle ust. § 87 odst. 4 správního řádu věty druhé správního řádu bez dalšího zrušen a přestupkové řízení bylo zapotřebí završit meritorním rozhodnutím. Žalovaný však takto nepostupoval, přičemž tak nepostupoval ani počínaje dnem 11. 1. 2019, kdy obdržel bezvadnou plnou moc ze dne 11. 12. 2017, a namísto toho nadále

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

presumoval, že příkaz ze dne 15. 11. 2017 nabyl právní moci, a to dnem 13. 12. 2017, a dále že je vykonatelný, a to dnem 13. 1. 2018, jak původně vyznačil v doložce právní moci a vykonatelnosti na tomto příkaze, a věci se již dále meritorně nezabýval, natož aby vydal „konečné“ meritorní rozhodnutí pro dané stádium přestupkového řízení.

20. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, avšak k této problematice již existuje judikatura, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, který je dostupný na www.nssoud.cz.
21. Faktem tak zůstává, že žalovaný do vydání tohoto rozsudku je v předmětném přestupkovém řízení nepřipustně nečinný, neboť toto řízení nebylo završeno žádným rozhodnutím. Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako důvodnou, a v souladu s ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku. Lhůtu pro vydání rozhodnutí stanovil soud v délce 60 dnů, přestože žalobce se ve svém návrhu domáhal vydání rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, neboť dle soudu jsou v daném případě, kdy se jedná o projednání přestupku a přichází v úvahu nařízení ústního jednání, splněny podmínky pro prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Takto stanovená lhůta odpovídá požadavku uvedenému v ust. § 81 odst. 2 in fine s. ř. s.
22. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 8 800 Kč za právní zastoupení Mgr. Václavem Voříškem, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby; dále z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění od 1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)] a dále z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. srpna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)